



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.37. Epistola S. Bonifacii ad Cutbertum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII.
A.C. 742.

quibus Christum prædicare oporteret, propriis sacrilegisque manibus necant? at si mundos & castos ab omni fornicatione & homicidio liberos habueritis Sacerdotes, & Bonifacio Fratri nostro, qui nostra vice apud vos prædicat, in omnibus obedientes extiteritis, corruent ante faciem vestram omnes paganæ gentes, & omnium Victores insuper vitam æternam possidebitis.

§. XXXVII.

Epistola S. Bonifacii ad Cutbertum.

Bonif. epist. Sub idem tempus cum quidam Diaconus nomine Cunebertus S. Bonifacio litteras & dona a Cutberto Archiepiscopo Cantuariensi attulisset, in Responsoria de celebrato Concilio certiores facit. *Quod non ideo tibi communitio, ait, quasi Canones a rusticitate nostra profecti tibi prodesse possent, sed ut, si quid erratum, corrigas.* Tum Decreta Concilii summatim refert, & addit sequentia, quæ in Canonibus ipsis non leguntur: *Professi sumus, nos, quoad spiritus artus reget, Fidem Catholicam servaturos, promissimus concordiam & Subjectionem Ecclesie Romanæ, atque Metropolitanas Pallium a Sacra Sede petituros. Huic statuto omnes subscripsimus, & Romam misimus, quod etiam Papæ & Clericis placuit.*
Decre-

105. tom. 6.
Conc. pag.
1565.

Decrevimus, ut singulis annis Canones in Concilio prælegantur, Metropolita in aliorum Episcoporum vitam inspiciat, & inquiret, an populi sibi commissi salutem curent. Idem Episcopos suos moneat, ut post Synodum Provinciale Presbyteros & Abbates suæ Diœcesis congregent, eosque statuta observare jubeant. Unusquisque Episcopus ea, quæ ipse emendare in sua Diœcesi non valet, ad Synodum referat, pari ratione ac ego vi præstiti juramenti teneor ad Sacram Sedem deferre abusus, quos in Provincia mea tollere solus non possum. Tum Bonifacius Cutbertum tanquam Archiepiscopum exhortatur, ut muneri suo fideliter incumbat, & queritur, ista ætate Bonis Pastoribus multiplicia impedimenta obstare. Pugnemus, inquit, pro Domino, ærumnæ enim & angustia nobis sunt undique. Moriamur, si Deus velit, pro Sanctis Patrum nostrorum legibus, ut cum ipsis Hæreditatem æternam mereamur. Non simus canes muti, absit! aut Custodes dormientes, aut mercenarii, qui videntes lupum fugiunt. Sed simus Pastores solliciti & vigilantes, prædicantes veritatem, magnis & pusillis, divitibus & pauperibus, omni sexui, omni conditioni, quamdiu Deus nobis vires dederit, prædicemus opportune, impertune, & ea denique ratione, quam S. Gregorius in suo Libro Pastoris commendat.

æcul. VIII.
A. C. 742.

Sæcul. VIII.

A. C. 742.

Ceterum tibi scribens dissimulare illud nequeo, quod in his Regionibus omnibus Dei Servis displicet. Nempe Ecclesiam vestram honestatis & pudoris opinionem amisisse; cui malo remedium facile afferrent Synodus vestra & Principes vestri, si Nonnis & mulieribus frequentissimas ad Urbem processiones interdicerent. Pleraque enim illarum integritatis suæ iacturam faciunt, & pauca sunt in Longobardia, in Francia & Gallia Civitates, in quibus aliquot fæminas ex Gente Anglorum prostitutas reperire non sit, non sine totius Ecclesiæ scandalo. Beda saepe de multitudine hominum ex Anglia Romanam peregrinantium mentionem facit, & S. Bonifacius Buggam Abbatissam super peregrinatione Romana suscipienda se consulentem ab hoc proposito non quidem simpliciter abstrahit, sed suadet, ut expectet, donec tumultus in Italia, quem Saracenorum timor excitabat, fuisset compositus. Unde videmus, jam tunc Italiam Saracenorum arma reformidasse.

Epistola
Bonifacii.

ep. 20.

Præterea S. Bonifacius in eadem ad 105. in fi. Archiepiscopum Cantuariensem epistola dicit: *Virum laicum, sive Rex sit, sive Præfectus, sive Comes, qui Monasterium vi adhibita occupat, & illud potestati Ecclesiasticæ eripit, ut sibi Monachos subjiciat, & rerum per Sanginem Jesu Christi*

sti acq̄uitarum possessionem invadat, ta-
 lem inquam virum antiqui Patres raptorem
 appellat, Sacrilegum, pauperum in-
 terfectorem, & terribili Anathemate co-
 ram Tribunali Jesu Christi dignum.
 Quia vero ejusmodi raptores tam in no-
 stris quam vestris Provinciis existunt, ex-
 tollere vocem nostram tanquam tubam con-
 tra ipsos debemus, ne nostro silentio dam-
 nemur. Tandem cultum vestium & or-
 natum superfluum, qui sensim in Mona-
 steria invehebatur, paucis perstringit.

§. XXXVIII.

Concilium Liptinense.

Itaque Princeps Carolomannus, ut illud, to. 6. Conc. p. 1537. to. 1. capit. p. 150. Hincmar. ep. 37. to. 2. p. 57.
 quod in primo Canone Concilii Ger-
 manici statutum fuerat, exequeretur,
 aliud Concilium convocavit primo die
 Martii Liptinis, Domo Regia, quæ hodie
Lestines in Territorio Cameracensi dici-
 tur; celebratum. Præfuit S. Bonifacius
 cum Episcopo, nomine Georgio, & Jo-
 anne Sacellario, qui ambo vices Pontifi-
 cis gerebant. Quatuor non plures Ca-
 nones conditi. In primo confirmatur
 Concilium præcedens, cujus Decreta
 omnes Episcopi, Comites & Præfecti ob-
 servaturos se promittunt. Totus Clerus
 antiquis Canonibus se submittit. Abba-
 tes & Monachi Regulam S. Benedicti re-
 cipiunt. Canon secundus de Bonis agit
 Eccle-

Sæcul. VIII.
 A. C. 743.